

Atbildētāji: *Partena, Assurances Sociales pour Travailleurs Indépendants ASBL, Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), Union Nationale des Mutualités Libres (Partenamut) (UNMLibres)*

Ar 2017. gada 5. oktobra rīkojumu Tiesa (astotā palāta) ir atzinusi lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu par acīmredzami nepieņemamu.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 19. jūlijā iesniedza Oberster Gerichtshof (Austrija) – Gemeinsamer Betriebsrat EurothermenResort Bad Schallerbach GmbH/EurothermenResort Bad Schallerbach GmbH

(Lieta C-437/17)

(2017/C 382/34)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberster Gerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: Gemeinsamer Betriebsrat EurothermenResort Bad Schallerbach GmbH

Atbildētāja: EurothermenResort Bad Schallerbach GmbH

Prejudiciālie jautājumi

Vai LESD 45. pants un Regulas 492/2011/ES par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Savienībā⁽¹⁾ 7. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem netiek pieļauts tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā (*Urlaubsgesetz* [Likums par atvaļinājumu], *UrlG*, 3. panta 2. punkta 1) apakšpunkts, to lasot kopā ar 3. panta 3. punktu un 2. panta 1. punktu), atbilstoši kuram darba ņēmējam, kura kopējais darba stāžs ir 25 gadi, bet kurš tos nav nostrādājis pie viena un tā paša darba devēja Austrijā, ir tiesības tikai uz piecu nedēļu ikgadējo atvaļinājumu, savukārt darba ņēmējam, kura darba stāžs ir 25 gadi un viņš tos ir nostrādājis pie viena un tā paša darba devēja Austrijā, ir tiesības uz sešu nedēļu ikgadējo atvaļinājumu?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 5. aprīļa Regula (ES) Nr. 492/2011 par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Savienībā, OV L 141, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 25. jūlijā iesniedza Krajský súd v Prešove (Slovākija) – EOS KSI Slovensko s.r.o./Ján Danko, Margita Jalčová

(Lieta C-448/17)

(2017/C 382/35)

Tiesvedības valoda – slovēņu

Iesniedzējtiesa

Krajský súd v Prešove

Pamatlietas puses

Prasītāja: EOS KSI Slovensko s.r.o.

Atbildētāji: Ján Danko, Margita Jalčová

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai – atsaucoties uz spriedumu lietā C-470/12 *Pohotovost* un uz Tiesas apsvērumiem, kas ir izteikti arī tā pamatojuma 46. punktā – Savienības tiesību līdzvērtības principam ir pretrunā tiesiskais regulējums, kas, pastāvot ar likumu aizsargāto interešu un patērētāja tiesību aizsardzības no negodīgiem līguma noteikumiem līdzvērtībai, bez atbildētāja patērētāja piekrišanas liedz juridiskai personai, kuras darbības joma ir patērētāju kolektīva aizsardzība no negodīgiem līguma noteikumiem un kura ir domāta Direktīvas 93/13/EEK ⁽¹⁾ 7. panta 1. punktā, kas ir transponēts ar Civillkodeksa 53.a panta 1. un 3. punktu, paredzētā mērķa sasniegšanai, piedalīties kā vēl vienam lietas dalībniekam (personai, kas iestājas lietā) tiesvedībā no paša sākuma un efektīvi izmantot patērētāja labā tiesiskās darbības un aizsardzības līdzekļus, lai šajā tiesvedībā īstenotu aizsardzību pret negodīgu līguma noteikumu sistemātisku izmantošanu, lai gan citos gadījumos vēl vienam lietas dalībniekam (personai, kas iestājas lietā), kas iestājas tiesvedībā, atbalstot atbildētāju un kura interese ir definēt tiesvedības priekšmeta materiālās (īpašuma) tiesības, atšķirībā no patērētāju aizsardzības asociācijas nemaz nav vajadzīga piekrišana no atbildētāja, kura atbalstam notiek iestāšanās lietā, lai piedalītos tiesvedībā no paša sākuma un efektīvi izmantotu tiesiskās aizsardzības un darbības līdzekļus atbildētāja labā?
- 2) Vai Direktīvas 93/13 4. panta 2. punktā ietvertā frāze “vienkāršā, skaidri saprotamā valodā”, arī ņemot vērā Tiesas apsvērumus spriedumos C-26/13 un C-96/14, ir jāinterpretē tādējādi, ka līguma noteikums ir uzskatāms par neformulētu vienkāršā, skaidri saprotamā valodā – kā juridiskās sekas ir, ka tiesai [pēc savas ierosmes] ir jāveic tā negodīguma pārbaude – arī tad, ja juridiskais jēdziens (instruments), kuru tas reglamentē, pats par sevi ir sarežģīts, tā juridiskās sekas vidusmēra patērētājam ir grūti paredzamas un tā saprašanai parasti ir vajadzīga profesionālā jurista konsultācija, kuras izmaksas nav samērīgas ar pakalpojuma, ko patērētājs saņem saskaņā ar līgumu, vērtību?
- 3) Vai – gadījumā, ja par tiesībām, kuras izriet no līguma, kas ir noslēgts ar patērētāju [un] kuras tiek izvirzītas pret patērētāju kā atbildētāju, tiesa izlemj, pamatojoties vienīgi uz prasītāja apgalvojumiem, izmantojot maksājuma rīkojumu vienkāršotā procesā, un procesā nekādā veidā netiek piemērota Civilprocesa kodeksa 172. panta 9. punkta norma, kas nepieļauj maksājuma rīkojuma izdošanu gadījumā, ja līgumā, kas ir noslēgts ar patērētāju, ir negodīgi noteikumi – Savienības tiesībām ir pretrunā tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums, kas, ņemot vērā iebildumu iesniegšanai paredzēto īso termiņu un iespējamo patērētāja nepieejamību vai bezdarbību, liedz patērētāju aizsardzības asociācijai, kas ir kvalificēta un pilnvarota, lai sasniegtu Direktīvas 93/13/EEK 7. panta 1. punktā, kas ir transponēts ar Civillkodeksa 53. a panta 1. un 2. punktu, paredzēto mērķi, bez patērētāja piekrišanas (bez skaidri izteikta patērētāja aizlieguma) efektīvi izmantot vienīgo patērētāja aizsardzības iespēju, proti, iebildumus pret maksājuma rīkojumu, gadījumā, ja tiesa nav ievērojusi Civilprocesa kodeksa 172. panta 9. punktā paredzēto pienākumu?
- 4) Vai, atbildot uz otro un trešo jautājumu, var uzskatīt, ka ir svarīgs apstāklis, ka tiesību sistēmā patērētājam netiek piešķirtas tiesības uz obligāto juridisko palīdzību, un ka tā nezināšana attiecīgajā jomā, bez jurista, kas to pārstāvētu, rada ievērojamu risku, ka tas nepamana līguma noteikumu negodīgumu un neveic nekādas darbības, lai tā atbalstam tiesvedībā varētu iestāties patērētāju aizsardzības asociācija, kas ir kvalificēta un pilnvarota, lai sasniegtu Direktīvas 93/13/EEK 7. panta 1. punktā, kas ir transponēts ar Civillkodeksa 53.a panta 1. un 2. punktu, paredzēto mērķi?
- 5) Vai Savienības tiesībām un prasībai izvērtēt visus apstākļus Direktīvas 93/13/EEK 4. panta 1. punkta izpratnē ir pretrunā tāds tiesiskais regulējums kā regulējums par vienkāršotu procesu maksājuma rīkojuma izdošanai (OSP [Civilprocesa Kodekss] 172. panta 1. un turpmākie punkti), kas ļauj: 1) ar sprieduma iedarbību atzīt pārdevējam vai piegādātājam tiesības uz finansiālo maksājumu 2) vienkāršotā procesā 3) ar tiesas administratīvu amatpersonu, 4) pamatojoties vienīgi uz pārdevēja vai pakalpojumu sniedzēja apgalvojumiem un 5) bez pierādījumu pārbaudes, un situācijā, kad 6) prasītāju

nepārstāv profesionāls jurists 7) un kad faktiski bez prasītāja piekrišanas tā aizstāvību nevar uzņemt patērētāju aizsardzības asociācija, kas ir kvalificēta un pilnvarota, lai sasniegtu Direktīvas 93/13/EEK 7. panta 1. punktā, kas ir transponēts ar Civilkodeksa 53.a panta 1. un 2. punktu, paredzēto mērķi?

⁽¹⁾ OV 1993, L 95, 29. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 4. augustā iesniedza Bundesgerichtshof (Vācija) – Funke Medien NRW GmbH/Vācijas Federatīvā Republika

(Lieta C-469/17)

(2017/C 382/36)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Pamatlietas puses

Atbildētāja un Revision [kasācijas] sūdzības iesniedzēja: Funke Medien NRW GmbH

Prasītāja un atbildētāja Revision sūdzības tiesvedībā: Vācijas Federatīvā Republika

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai atbilstoši Savienības tiesību normām par autoru ekskluzīvajām tiesībām uz savu darbu reproducēšanu (Direktīvas 2001/29/EK ⁽¹⁾ 2. panta a) punkts) un izziņošanu, ieskaitot publiskošanu (Direktīvas 2001/29/EK 3. panta 1. punkts), kā arī izņēmumiem no šīm tiesībām vai to ierobežojumiem (Direktīvas 2001/29/EK 5. panta 2. un 3. punkts) ir pieļaujama transponēšanas brīvība valsts tiesībās?
- 2) Ciktāl, nosakot Direktīvas 2001/29/EK 5. panta 2. un 3. pantā paredzēto izņēmumu no autoru ekskluzīvajām tiesībām uz savu darbu reproducēšanu (Direktīvas 2001/29/EK 2. panta a) punkts) un izziņošanu, ieskaitot publiskošanu (Direktīvas 2001/29/EK 3. panta 1. punkts), vai minēto tiesību ierobežojumu piemērojamību, ir jāņem vērā ES Pamattiesību hartā paredzētās pamattiesības?
- 3) Vai ar pamattiesībām, kas ir saistītas ar informācijas brīvību (ES Pamattiesību hartas 11. panta 1. punkta otrais teikums) vai preses brīvību (ES Pamattiesību hartas 11. panta 2. punkts), var attaisnot tādu izņēmumu no autoru ekskluzīvajām tiesībām uz savu darbu reproducēšanu (Direktīvas 2001/29/EK 2. panta a) punkts) un izziņošanu, ieskaitot publiskošanu (Direktīvas 2001/29/EK 3. panta 1. punkts), vai tādas minēto tiesību ierobežojumus, kas nav Direktīvas 2001/29/EK 5. panta 2. un 3. punktā paredzētie izņēmumi vai ierobežojumi?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīva 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā, OV L 167, 10. lpp.